



СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Управління Служби безпеки України у Волинській області

Слідчий відділ

проспект Василя Мойсея, 4, м. Луцьк, 43005, тел. (0332) 24-22-10
www.ssu.gov.ua, Код ЄДРПОУ 20001487

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Луцьк

«29» липня 2024 року

Старший слідчий слідчого відділу УСБУ у Волинській області майор юстиції Шеренгов Назарій Володимирович, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22023130000000639 від 17.08.2023 за ознаками вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особи про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Дубенко Олені Миколаївні, 17.07.1983 р.н., уродженці смт. Новоайдар Новоайдарського району Луганської області, зареєстрованій за адресою: Луганська область, Щастинський район, с-ще Новоайдар, квартал Миру, буд. 22, кв. 31, громадянці України,-

про те, що вона підозрюється у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території України, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Верховною Радою УРСР 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України.

Положеннями статей 1 та 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюються на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території

України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно - територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема і Луганська область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно з вимогами ст. ст. 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішується виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і російська федерація (далі – рф).

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1991 рф, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

У відповідності до пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримку миру та стабільності в Співдружності Незалежних Держав від 10.02.1995, що укладений між державами СНД, серед яких є Україна та рф, держави підтвердили непорушність існуючих кордонів один одного та зобов'язалися виступати проти будь-яких дій, що підривають їхню непорушність, а також вирішувати усі суперечки, що виникають з питань кордонів і територій, тільки мирними засобами. Держави також зобов'язалися не підтримувати на території інших держав-учасниць сепаратистські рухи, а також сепаратистські режими, якщо такі виникнуть; не встановлювати з ними політичних, економічних та інших зв'язків; не допускати використання ними територій і комунікацій держав-учасниць Співдружності; не надавати їм економічної, фінансової, військової та іншої допомоги.

Відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та рф 31.05.1997 уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і рф (ратифікований Законом України від 14.01.1998 № 13/98-ВР та Федеральним Законом рф від 02.03.1999 № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2 - 3 зазначеного

Договору, рф зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Згідно опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та рф про українсько-російський державний кордон від 28.01.2003 (ратифікований рф 22.04.2004), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької, Луганської, Запорізької та інших областей відноситься до території України.

Незважаючи на вищевикладене, 21.02.2022 рф визнано так звані «Донецьку Народну Республіку» та «Луганську Народну Республіку» незалежними державами, попередньо впроваджуючи в період 2013-2022 років, із застосуванням засобів масової інформації, ідеї єдиного російського народу та відсутності української нації, вчиняючи неоголошені та приховані вторгнення на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств рф, організовуючи та підтримуючи терористичну діяльність, направлену на окупацію Донецької та Луганської областей та порушення територіальної цілісності України.

Надалі президент рф 24.02.2022 оголосив про рішення розпочати так звану спеціальну військову операцію в Україні.

Після цього, збройними силами рф, які діяли за наказом керівництва рф і збройних сил рф, здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромах, військовим штабам і складам Збройних сил України, а також підрозділами збройних сил та інших військових формувань рф 24.02.2022 здійснено вторгнення на територію суверенної держави Україна через державний кордон України, який проходить територіями Автономної Республіки Крим, Запорізької, Донецької, Луганської, Харківської, Херсонської, Миколаївської, Сумської, Чернігівської та інших областей, і здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, окупували частину вказаної території, організували проведення псевдореферендумів та прийняття незаконних, з огляду на норми міжнародних актів, рішень щодо включення окупованих територій Донецької, Луганської, Запорізької та Херсонської областей до складу суб'єктів рф, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час і призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

У свою чергу, указом Президента України № 64/2022 від 24.02.2022, у зв'язку з військовою агресією рф проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до п. 20 ч. 1 ст. 106

Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану», введено воєнний стан на всій території України, дія якого неодноразово продовжувалася та який триває по даний час.

Відповідно до ч. 2 ст. 9 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» Кабінет Міністрів України, інші органи державної влади, військове командування, військові адміністрації, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування здійснюють повноваження, надані їм Конституцією України, цим та іншими законами України.

Згідно зі ст. 9 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2012 № 1207-VII, державні органи та органи місцевого самоврядування, утворені відповідно до Конституції та законів України, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території діють лише на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Будь-які органи, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території та їх діяльність вважаються незаконними, якщо ці органи або особи створені, обрані чи призначені у порядку, не передбаченому законом.

У відповідності до наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 309 від 22.12.2022 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією», починаючи з 25.02.2022 територія Новоайдарської селищної територіальної громади Щастинського району Луганської області, є тимчасово окупованою рф територією України.

Згідно з положеннями ч. 1 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014, тимчасово окупована рф територія України (далі - тимчасово окупована територія) є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Тимчасова окупація рф територій України, визначених частиною першою статті 3 цього Закону, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для рф жодних територіальних прав. За державою Україна, територіальними громадами сіл, селищ, міст, розташованих на тимчасово окупованій території, органами державної влади, органами місцевого самоврядування та іншими суб'єктами публічного права зберігається право власності, інші речові права на майно, у тому числі на нерухоме майно, включаючи земельні ділянки, що знаходиться на тимчасово окупованій території.

Водночас, після окупації території Новоайдарської селищної територіальної громади представниками збройних формувань рф, фактично було узурповано всі владні повноваження на цій тимчасово окупованій території шляхом збройного захоплення адміністративних будівель органів державної влади та місцевого самоврядування, встановлення інституту військових комендатур, запровадження тотального контролю та жорсткого управління у всіх сферах життєдіяльності територіальних громад, фактичної ліквідації приватної власності, свободи слова, пересування та волевиявлення на захоплених територіях.

При цьому, для подальшого утримання адміністративно-політичного контролю на захопленій військовим шляхом території та реалізації узурпованих владних повноважень, всупереч порядку, встановленому Конституцією України, Законами України «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про центральні органи виконавчої влади», «Про місцеві державні адміністрації», та іншим нормативно-правовим актам, 26.04.2022 у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб рф зареєстровано незаконно створений орган державної влади – «Управление государственного казначейства Луганской Народной Республики в Новоайдарском районе» (мовою оригіналу).

Згідно ч. 3 ст. 18 Кримінального кодексу України, службовими особами є особи, які постійно, тимчасово чи за спеціальним повноваженням здійснюють функції представників влади чи місцевого самоврядування, а також постійно чи тимчасово обіймають в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах чи організаціях посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських функцій, або виконують такі функції за спеціальним повноваженням, яким особа наділяється повноважним органом державної влади, органом місцевого самоврядування, центральним органом державного управління із спеціальним статусом, повноважним органом чи повноважною службовою особою підприємства, установи, організації, судом або законом.

Відповідно до постанови Пленуму Верховного Суду України № 5 від 26.04.2002 «Про судову практику у справах про хабарництво» організаційно-розпорядчі обов'язки - це обов'язки по здійсненню керівництва галуззю промисловості, трудовим колективом, ділянкою роботи, виробничою діяльністю окремих працівників на підприємствах, в установах чи організаціях незалежно від форми власності. Такі функції виконують, зокрема, керівники міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, державних, колективних чи приватних підприємств, установ і організацій, їх заступники, керівники структурних підрозділів, їх заступники, особи, які керують ділянками робіт.

У ході розвитку подій, пов'язаних з військовою агресією рф та окупацією ряду населених пунктів Луганської області, станом на 24.02.2022 громадянка України Дубенко Олена Миколаївна, яка постійно проживала на території Новоайдарської селищної територіальної громади Щастинського району Луганської області, та, відповідно, останній були достовірно відомі наведені вище факти розв'язання та ведення рф агресивної війни проти України, здійснення підривної діяльності, захоплення державних установ, організацій та військових частин, оскільки ці події широко висвітлювались більшістю засобів масової інформації, та набули розголосу у місцевого населення, будучи громадянкою України, маючи достатній рівень освіти, спеціальних знань і життєвого досвіду для усвідомлення фактів збройного конфлікту, викликаного російською військовою агресією, а відтак усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, водночас підтримуючи ідеї проросійської спрямованості, у тому числі щодо подальшого розвитку України, виходячи з геополітичних інтересів рф, які передбачають перебування України у сфері її впливу, а також з корисливих мотивів та

хибного почуття кар'єризму, вирішила використати факт встановлення окупаційної влади на території Новоайдарської селищної територіальної громади та ряду інших населених пунктів Луганської області у своїх особистих інтересах та не пізніше 01.04.2022, більш точний час досудовим розслідуванням з об'єктивних причин не встановлений, добровільно обійняла посаду «начальника отдела бухгалтерского учета и отчетности – главного бухгалтера управления Государственного казначейства Луганской Народной Республики в Новоайдарском районе» (мовою оригіналу), тобто посаду, пов'язану з виконанням організаційно-розпорядчих функцій, у незаконно створеному органі виконавчої влади.

З метою демонстрації окупаційній владі своєї особистої прихильності, формування в населення окупованої частини території Луганської області, в тому числі Щастинської селищної територіальної громади, де зареєстрована юридична адреса та фактичне місцезнаходження згаданого незаконно створеного органу влади, думки про невідворотність встановлення та утвердження російської окупації частини території України як єдиної законної влади на цій території, просуваючи ідеї проросійської спрямованості щодо незворотного і стабільного існування на теренах Луганської області влади рф, Дубенко О.М., будучи «начальником отдела бухгалтерского учета и отчетности – главным бухгалтером управления Государственного казначейства Луганской Народной Республики в Новоайдарском районе» (мовою оригіналу), відповідно до свого «посадового регламенту, здійснювала загальне керівництво підпорядкованим їй незаконно створеним органом влади, підбирала та призначала на посади працівників, здійснювала контроль за виконанням ними посадових обов'язків, контролювала ведення обліку по виконанню бюджетів бюджетної системи т.зв. «лнр», та інше».

Діючи у такий спосіб та добровільно зайнявши посаду у незаконно створеному органі влади та, виконуючи функції «начальника отдела бухгалтерского учета и отчетности – главного бухгалтера управления Государственного казначейства Луганской Народной Республики в Новоайдарском районе» (мовою оригіналу), Дубенко О.М. здійснила колабораційну діяльність.

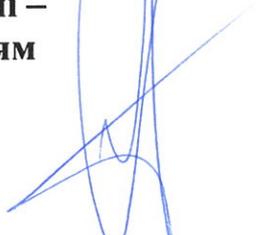
Таким чином, своїми умисними діями, які виразились у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, Дубенко Олена Миколаївна вчинила кримінальне правопорушення, передбачене ч. 5 ст. 111-1 КК України.

**Старший слідчий слідчого відділу
УСБУ у Волинській області
майор юстиції**

ПОГОДЖЕНО

**Прокурор у кримінальному провадженні –
прокурор відділу нагляду за додержанням
законів регіональним органом безпеки
Волинської обласної прокуратури**


Назарій ШЕРЕНГОВ


Вадим СТАРЧУК

Підозрюваному роз'яснено, що згідно ст.42 КПК України він має право:

1. знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
2. бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
3. на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
4. не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
5. давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
6. вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
7. у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайно повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 Кримінального процесуального кодексу України;
8. збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
9. брати участь у проведенні процесуальних дій;
10. під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
11. застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
12. заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
13. заявляти відводи;
14. ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 Кримінального процесуального кодексу України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 Кримінального процесуального кодексу України;
15. одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
16. оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;
17. вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;
18. користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.
19. підозрюваний, обвинувачений мають також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

20. підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Про підозру повідомив, повідомлення про підозру вручив та права роз'яснив:

Старший слідчий слідчого відділу
УСБУ у Волинській області
майор юстиції



Назарій ШЕРЕНГОВ